

Arrest

nr. 280 365 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 augustus 2022.

Gelet op de beschikking van 5 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 29 juli 2021, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland.

Uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie blijkt dat de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming, doch blijkens diezelfde informatie kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders - waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

3. De Raad wijst erop dat dergelijke landeninformatie omtrent de situatie van verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Een dergelijke algemene verwijzing, zoals die naar de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

De loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich dus geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

4. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze in concreto te worden aangetoond. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

4.1. Verzoekende partij beperkt zich tot het stellen niet te zijn gehoord. Hij stelt binnen de wettelijke termijn attesten te hebben opgestuurd waarin werd bevestigd dat hij de persoonlijke onderhoud niet kon bijwonen. Hij stelt dat hier geen rekening mee wordt gehouden. Zijn recht om te worden gehoord is dan ook geschonden. Hij stelt op deze manier zijn medische problemen en het geweld door de Griekse politie niet te hebben kunnen toelichten.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent het volgende gesteld: "U werd tweemaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud. U liet tweemaal verstek gaan, waarbij u telkens een attest voorlegde dat u om medische redenen verhinderd zou zijn geweest. Ingevolge artikel 57/5ter, §3 Vw. neemt het CGVS een beslissing inzake uw verzoek om internationale bescherming op basis van de elementen aanwezig in uw administratief dossier."

Uit het desbetreffende artikel volgt dat het CGVS een verzoeker minstens eenmaal dient op te roepen voor een persoonlijk onderhoud, tenzij dit niet mogelijk is om verscheidene redenen. Het CGVS kan beslissen op basis van de verstrekte elementen en de beschikbare informatie tot een oordeel te komen

zonder verzoeker te horen. Tot slot stelt de supra aangehaalde derde paragraaf dat het CGVS alsnog een beslissing kan nemen in het geval er geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker tweemaal is opgeroepen, en dat wegens afwezigheid op beide momenten, is besloten om een beslissing te nemen op basis van de aanwezige elementen. De Raad stelt dat het niet kennelijk onredelijk is dat de bestreden beslissing toepassing maakt van de aangehaalde wetbepaling, des te meer nu verzoeker tweemaal werd opgeroepen. De vaststelling dat verzoeker binnen de bepaalde termijn medische stukken heeft opgestuurd, weerhoudt de verwerende partij er niet van toepassing te maken van de geldende wetgeving hieromtrent. Bovendien concretiseert verzoeker niet welke specifieke omstandigheden zij zou hebben aangevoerd die zouden kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van haar huidige verzoek tot internationale bescherming. Zo beperkt verzoeker zich tot algemeen te stellen dat zij elementen had kunnen toelichten, zonder deze concreet toe te lichten.

Voor het overige verwijst verzoeker louter naar algemene landeninformatie en allerhande artikels over de algemene situatie in Griekenland, of herhaalt hij zijn verklaringen, wat uiteraard niet volstaat.

5. Derhalve lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 september 2022 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1571 staat onder eed en tolkt Arabisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord.

De verzoekende partij verwijst naar haar aanvullende nota waarin zij haar situatie heeft toegelicht en wijst er verder op dat zij een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 heeft ingediend, daar zij kampt met psychische problemen ten gevolge van het geweld dat zij heeft ondergaan, zowel in Gaza als in Griekenland. Zij wijst erop dat zij reeds is overgegaan tot zelfverminking en suïcidale neigingen heeft, wat een langdurige behandeling noodzaakt. Een gedwongen terugkeer (naar Griekenland) zou op zich reeds een traumatische ervaring zijn, maar bovendien zal zij nadien niet kunnen rekenen op een of andere vorm van medische behandeling, zodat een schending van

artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten dreigt. Hiertoe verwijst zij naar de actuele informatie, uitgaande van verschillende geloofwaardige bronnen, die zij tijdens haar beroepsprocedure heeft bijgebracht. Zij herhaalt dat er in Griekenland voor haar geen basisgezondheidszorg beschikbaar is en zij zelf zal dienen in te staan voor haar noden, wat wordt bemoeilijkt door het gegeven dat zij de taal niet spreekt en niet is ingeburgerd. De verzoekende partij legt nog een (tweede) aanvullende nota vergezeld van medische stukken neer.”

4.2. In een eerste aanvullende nota van 23 september 2022, waarnaar zij ter zitting verwijst, licht de verzoekende partij haar medische situatie toe en wijst zij erop dat zij een procedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is gestart. Ze wijst, met verwijzing naar allerhande landeninformatie van o.a. Amnesty International, Refugee Support Aegean, Human Rights Watch, Artsen Zonder Grenzen en AIDA, op de preciaire situatie van en moeilijke levensomstandigheden voor, o.a. op het vlak van werk, huisvesting alsook een gebrekkige toegang tot gezondheidszorg, en het toenemende racisme jegens verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en verwijst daarnaast naar en citeert Europese rechtspraak van o.a. de Nederlandse Raad van State van 28 juli 2021. Tevens haalt ze recente rechtsleer aan.

In die betreffende nota zet de verzoekende partij als conclusie het volgende uiteen:

“OVERWEGENDE dat een open brief is gezonden aan de Griekse premier, de minister van Asiel en Migratie, de voorzitter van de Europese Commissie en de Europese commissaris voor Binnenlandse Zaken. DAT deze open brief de bezorgdheid van verschillende NGO's wil benadrukken over het meest recente beleid dat de regering sinds 1 oktober heeft gevoerd en waardoor duizenden mensen van essentiële voedselvoorraden zijn uitgesloten. OVERWEGENDE dat het duidelijk is dat de opvangomstandigheden erbarmelijk zijn en dat asielzoekers, net als vluchtelingen, zien dat hun rechten en hun meest elementaire behoeften worden geschonden. DAT de jurisprudentie van het Duitse Hof, waarin de tekortkomingen in Griekenland aan de orde worden gesteld, wordt ondersteund door rapporten die eveneens op deze feitelijke situatie wijzen. Dat is erkend door Duitsland en nu ook door Nederland. Dat in het licht van al deze gebeurtenissen het duidelijk lijkt dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland niet naar behoren zal worden beschermd en zijn levensomstandigheden ernstig zullen zien verslechteren, waardoor hij in een toestand van extreme materiële behoefte zal worden gestort. DAT deze informatie onderstreept dat de Griekse autoriteiten, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, de minimumnormen inzake rechten en voordelen die voortvloeien uit de SP-status en waarin het EU-acquis voorziet (zoals toegang tot gezondheidszorg, fatsoenlijke huisvesting, steun voor toegang tot de arbeidsmarkt, taalonderwijs, enz. DAT vele landen en internationale organisaties de opvangvoorzieningen van Griekenland veroordelen. DAT al deze gegevens dus duidelijk aantonen dat in Griekenland, in tegenstelling tot wat de commissaris beweert en zoals verzoeker heeft uitgelegd, de rechten van asielzoekers en vluchtelingen waarin de minimumnormen van de EU voorzien (werk-gelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratieaanbod...) in de praktijk niet op bevredigende wijze worden toegepast. DAT de praktische uitvoering van de EU-minimumnormen inzake de rechten van vluchtelingen en asielzoekers in het geheel niet door de commissaris wordt onderzocht. DAT wij dit beschouwen als een schending van artikel 62 van de wet van 15/12/1980 en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende

de formele toelichtingen, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel. DAT voorts uw Raad een besluit tot niet-ontvankelijkheid voor internationale bescherming in Griekenland nietig heeft verklaard (zie CCE, arrest nr. 224 980, van 19/09/2019), vanwege de slechte levensomstandigheden van vluchtelingen. Hoewel het in dit geval om een gezin ging, met een zieke moeder, zijn wij van mening dat, gezien de erbarmelijke omstandigheden van opvang en sociale oriëntatie van erkende vluchtelingen en asielzoekers, deze redenering ook op de asielzoeker moet worden toegepast. DAT uw Raad meer recentelijk van mening was dat: (...) DAT de wederpartij niet heeft aangetoond dat de situatie in Griekenland aan minimumnormen voldoet.”

De verzoekende partij voegt diverse informatie waarnaar zij verwijst als bijlage bij haar eerste aanvullende nota, alsook haar verblijfaanvraag van 7 september 2022 op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Zij legt daarnaast ter terechtzitting nog een tweede aanvullende nota neer en licht hierin toe dat ze de “Raad nog volgend(e) nieuw(e) element(en)” bezorgt:

“1. Attest gegeven op 21/09/2022 samen met de brief van Samusocial 21/09/2022

2. standaard medisch getuigschrift van 6/5/2022 Een nieuw, meer recent werd overgemaakt in het kader van de aanvraag 9ter

3. medisch rapport van 28/9/2022

4. Attesten opvolging medisch Lama 2021".

Tijdens de terechtzitting geeft verzoekende partij aanvullend aan zich eenmaal per week te begeven naar LAMA, een medisch centrum voor drugsverslaafden, waar zij psychologisch wordt opgevolgd alsook medicatie te nemen.

4.3. De Raad wijst erop dat in de beschikking van 27 juli 2022 reeds het volgende werd opgemerkt:

"Uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie blijkt dat de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming, doch blijkens diezelfde informatie kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders - waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeftes zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen."

De informatie door verzoekende partij verstrekt omtrent de situatie van en levensomstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geeft onmiskenbaar aan dat de situatie voor statushouders in Griekenland moeilijk is op het vlak van huisvesting, werk(loosheid) en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorg. Uit die beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland na een bepaalde periode, met name 30 dagen, zelf voor hun levensonderhoud moeten instaan, dat zij hierbij hindernissen van administratieve en bureaucratische aard moeten overwinnen en dat statushouders – onder wie zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van (geldige) verblijfsdocumenten – worden geconfronteerd met belemmeringen inzake toegang tot socio-economische rechten en dit voor een mogelijk lange periode. Dit maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en om te voorzien in de meest fundamentele behoeftes zoals eten, onderdak en stromend water.

De landeninformatie die de verzoekende partij bij haar eerste aanvullende nota neerlegt, schetst een nog meer precair beeld van de situatie van statushouders in Griekenland.

Zoals eerder in de beschikking van 27 juli 2022 werd opgemerkt, laat dergelijke landeninformatie evenwel niet toe om zonder meer te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land a priori een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

Dit neemt evenwel niet weg dat er sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, te meer uit de landeninformatie in de eerste aanvullende nota blijkt dat de situatie voor statushouders in Griekenland erg moeilijk is en zelfs is verslechterd op het vlak van huisvesting, werk(loosheid) en de toegang tot o.a. sociale voorzieningen en gezondheidszorg.

In dit verband moet deugdelijk rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan haar toekomt om in dit verband zelf de nodige concrete elementen aan te reiken en in concreto aan te tonen zij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeftes, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van

achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 90)

4.4. Ter terechtzitting benadrukt de verzoekende partij dat zij kampt met psychische problemen ten gevolge van het geweld dat zij heeft ondergaan, zowel in Gaza als in Griekenland. Zij wijst erop dat zij reeds is overgegaan tot zelfverminking en suïcidale neigingen heeft, wat een langdurige behandeling noodzaakt. Verzoekende partij voert aan eenmaal per week psychologisch te worden opgevolgd en medicatie te nemen. Dit wordt bevestigd door de medische documenten, gevoegd bij de tweede aanvullende nota, die ter terechtzitting worden neergelegd. Daaruit blijkt dat verzoekende partij naast psychologische problemen ook kampt met fysieke problemen, nadat zij in Gaza in het been werd geschoten, hetgeen eveneens wordt gestaafd door een medisch attest, gevoegd bij de tweede aanvullende nota. Ook hiervoor neemt zij medicatie. Verder wordt zij nog steeds opgevolgd door LAMA 'Centre médical pour toxicomanes' in het kader van een medische-psycho-sociale begeleiding.

4.5. Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de door de verzoekende partij per aanvullende nota van 23 september 2022 bijgebrachte actuele en nieuwe landeninformatie, waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland verslechterd is en erg precair, o.a. door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd (zoals onder meer wat betreft de bureaucratische hindernissen voor het verkrijgen van verblijfsdocumenten en inzonderheid wat betreft de lange wachttijd bij een aanvraag tot het vernieuwen of verlengen van verblijfsdocumenten) waardoor zij in erg moeilijke en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp, alsook (ii) rekening houdend met de specifieke en bijzondere kwetsbaarheid van de verzoekende partij, gezien haar zeer ernstige psychische en medische toestand die zij, via een tweede aanvullende nota, met verschillende attesten staft – acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in/bij terugkeer naar Griekenland aangewezen.

Er kan immers in deze stand van zaken niet worden uitgesloten dat de verzoekende partij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om en omwille van haar bijzondere kwetsbaarheid, kan terechtkomen in een toestand van achterstelling met negatieve gevolgen voor haar reeds preciaire mentale en fysieke gezondheid die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

De situatie van de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland dient bijgevolg nader en naar behoren te worden geanalyseerd.

De Raad wijzigt om die reden zijn standpunt van de beschikking van 27 juli 2022.

5. In acht genomen wat voorafgaat en gelet op het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 juli 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

M. MAES